

Du er her: [Hjem](#) / [Oppgavehjelp](#) / [Forurensning](#) / [Avløp](#) / [Utslipp fra mindre tettbebyggelser, kapittel 13](#) / Behandle søknad om utslipp fra avløpsanlegg i mindre tettbebyggelser

Behandle søknad om utslipp fra avløpsanlegg i mindre tettbebyggelser

Her finner du svar på hvordan en søknad om utslipp fra [avløpsanlegg i mindre tettbebyggelser](#) på 50 til 2000/10 000 pe bør behandles etter bestemmelsene i forurensningsregelverket.

[Åpne flytskjema](#)Utøve myndighet,
fatte vedtak

Innhente kunnskap

Oversende sak

Høring

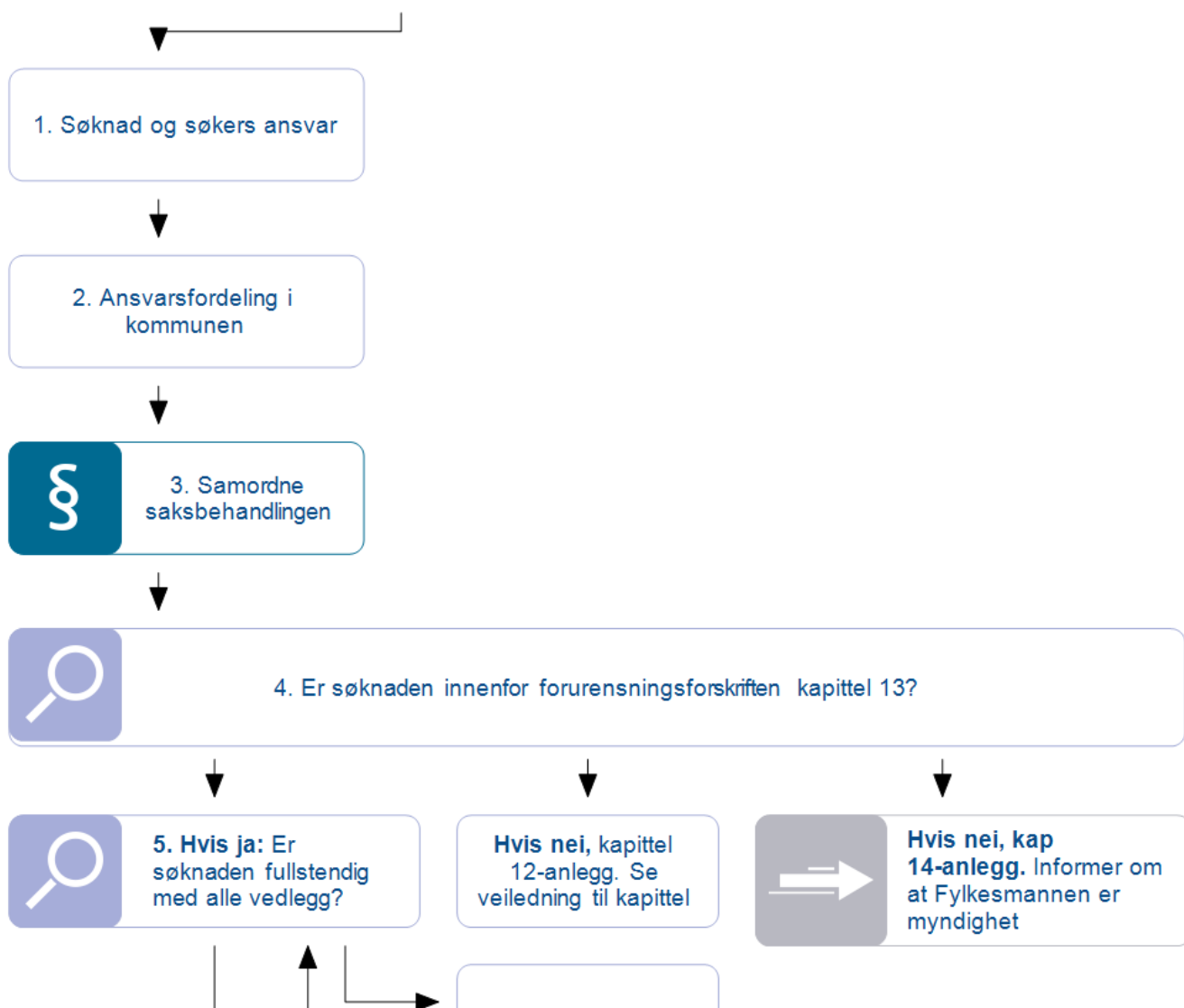

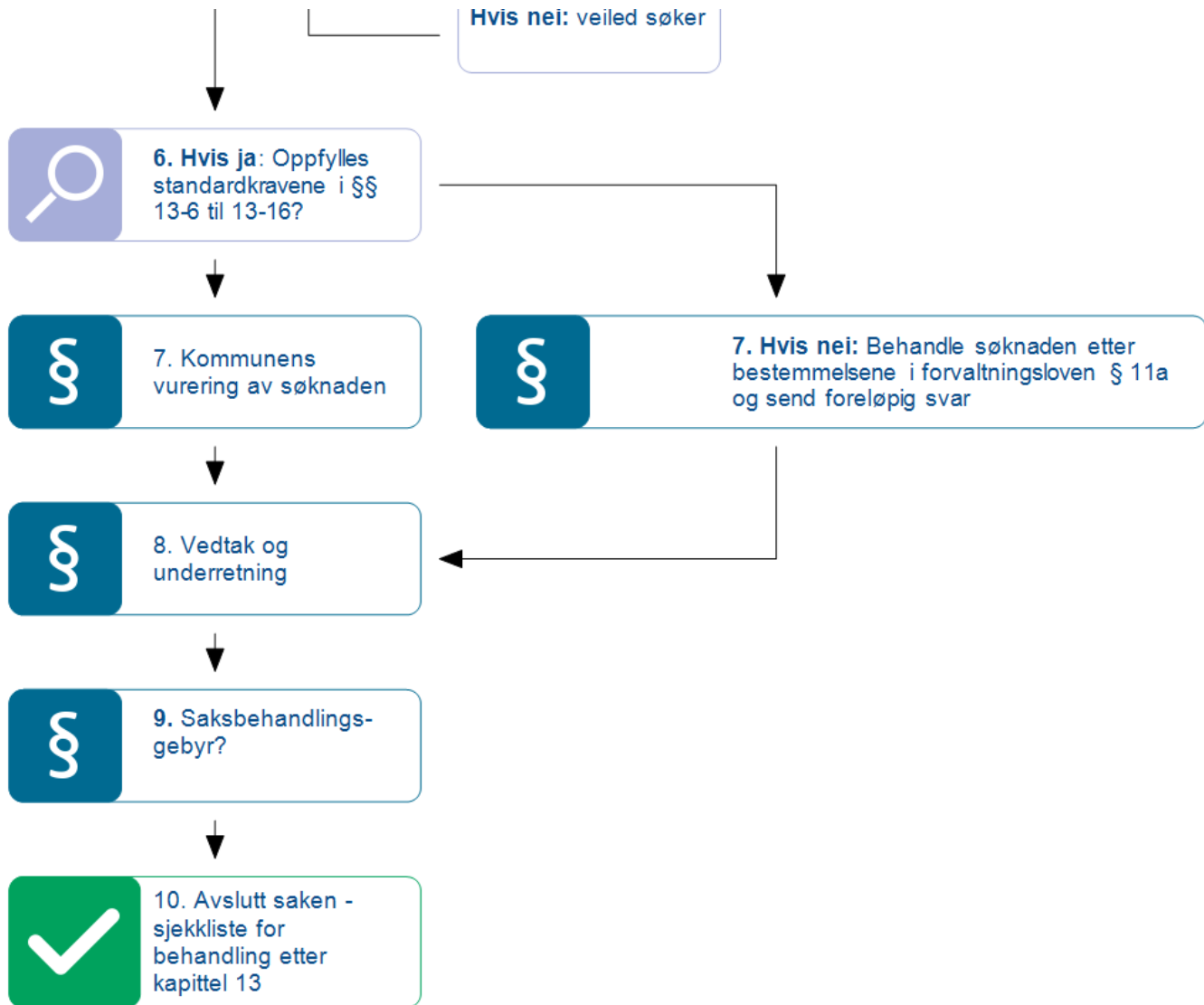
Avslutte saken

Registrere, rapportere

Behandle søknad etter kapittel 13 i forurensningsforskriften

1. Søknad - søkers ansvar

Før søker sender søknad til forurensningsmyndigheten i kommunen, må søker ha varslet berørte parter. Det vil si de som kan bli berørt nedstrøms utslippet:

- naboer
- grunneiere
- andre med brukerinteresser

Informasjon om berørte naboer og parter kan fås ved å kontakte kommunen som lokal matrikkelmyndighet.

En søknad skal ikke sendes forurensningsmyndigheten i kommunen før tidligst fire uker etter at søker har varslet berørte parter og gitt dem anledning til å uttale seg. Det er søkers ansvar å skaffe korrekte og tilstrekkelige opplysninger slik at kommunen kan behandle søknaden.

Søknaden skal være skriftlig

Søknaden skal inneholde opplysninger som fremgår av [forurensningsforskriften § 13-4](#) om søknad om tillatelse og eventuelle tilleggsplysninger angitt av kommunen.

Minimumskrav til søknaden

Minimumskrav til søknaden:

1. Den ansvarliges navn og adresse
2. Opplysninger om utslippet skal etableres og drives i samsvar med standardkrav i kapittel 13, eller om det søkes om å fravike disse kravene
3. Dokumentasjon på hvordan utslipp behandles
4. Plassering av avløpsanlegg og utslippssted på kart i målestokk 1:5000 eller større
5. Utslippets størrelse i pe. Ett hus er 5 pe. På felles renseanlegg over 50 pe regner vi 2,5 pe/bolig. Se [forurensningsforskriften § 11-3](#)
6. Beskrivelse av utslippsstedet
7. Interesser som antas å bli berørt av etableringen, herunder interesser knyttet til drikkevannsforsyning, rekreasjon eller næringsvirksomhet
8. Oversikt over hvem som er varslet og kvittering for at varsel er sendt
9. Samtykke fra kommunens planmyndighet dersom utslippet er i strid med endelige planer etter plan- og bygningsloven
10. Kopi av eventuelle uttalelser

Utslippsmengde – personekvivalent (pe)

Søknad om utslippstillatelse skal inneholde informasjon om utslippets størrelse i personekvivalenter (pe) jamfør [forurensningsforskriften § 13-4 bokstav e\)](#) - [søknad om tillatelse](#).

Det beregnes ulik belastning fra utslipp fra:

- hus og hytter med [innlagt vann og vannklosett](#)
- hytter med innlagt vann uten vannklosett

Når man skal beregne belastning, må man ta utgangspunkt i maksimum antall personer i hytten eller huset til samme tid. Antall sengeplasser kan være et godt mål på dette.

Her er nyttige [maler](#) :

- [Eksempel på søknadsskjema med veiledning](#)
- [Vedlegg A Dokumentasjon fra nøytral fagkyndig](#)
- [Vedlegg E Kart med lokalisering av anlegg og utslipp](#)
- [Vedlegg G Oversikt over berørte interesser](#)

2. Ansvarsfordeling i kommunen

Behandling av en søknad om tillatelse etter [forurensningsforskriften kapittel 13](#) om krav til utslipp av [kommunalt avløpsvann](#) fra mindre tettbebyggelser, vil være nokså tilsvarende en behandling etter [kapittel 12](#) om krav til utslipp av sanitert avløpsvann fra bolighus, hytter og lignende. Forskjellen er at kommunen normalt er både eier av anlegget og [ansvarlig forurensningsmyndighet](#) for kapittel 13-anlegg. Dette stiller spesielle krav til at kommunen har en skikkelig avgrensning av ansvar internt, slik at sammenblanding av roller unngås. Aktuelle virkemidler i denne sammenheng kan være følgende:

- Delegere myndighet etter forurensningsforskriften til en annen etat eller avdeling enn den som planlegger eller driver de kommunale renseanleggene. Myndigheten kan for eksempel delegeres til samme kommunale forvaltningsgren som er delegert myndighet etter folkehelseloven.
- Delegere rollen som konsesjonsmyndighet og tilsynsmyndighet til ulike etater
- opprette felles tilsynskontor for flere kommuner eller en region, slik det for eksempel er gjort i Drammensregionen for små [avløpsanlegg](#), og hvor [Lier kommune er vertskommune](#). På denne måten blir gjennomføringsevnen større og kompetansen høyere.
- Utforme retningslinjer og prosedyrer for å sikre korrekt saksbehandling og riktig myndighetsutøvelse
- Dokumentere at de kommunale utslippene overholder de krav som er fastsatt gjennom aktiv bruk av internkontroll
- Utnytte kommunale planprosesser til å fastsette hovedplan for avløp, [miljømål for vannforekomster](#) eller lignende, slik at en sikrer åpenhet og bred medvirkning

[Forvaltningsloven](#) om om ugildhet, for reglene om habilitet og [forurensningsforskriftens kapittel 36](#) om behandling av tillatelser etter forurensningsloven, skal legges til grunn for kommunens saksbehandling. Se også [Miljøkommunes veiledning om habilitet](#).

3. Samordning av saksbehandlingen

En søknad om utslipp etter [forurensningsforskriften kapittel 13](#), vil ofte bli aktuelt der hvor det foreligger en byggesøknad etter plan- og bygningsloven samtidig.

Det er ulik praksis i kommunene med hensyn til hvem som behandler saker etter plan- og bygningsloven og forurensningsloven,

- noen har en saksbehandler ved plan- og bygg enheten som behandler etter begge regelverk
- andre har en saksbehandler på forurensning og miljø som behandler etter begge regelverk.

I begge disse tilfeller er samkjøringen enkel og saksbehandlingen effektiv. I andre tilfeller sitter kanskje de som behandler søknadene på ulike avdelinger og har lite daglig kontakt. Her er samordningen spesielt viktig. Uansett er det viktig at saksbehandleren har kompetanse til å foreta nødvendige vurderinger av forurensningspotensialet.

Byggemyndighetene

Den kommunale bygge myndigheten har en samordningsplikt etter [plan- og bygningsloven § 21-5](#). For å sikre samordning kan kommunen gjerne oppfordre utbygger til å sende inn søknad om utslippstillatelse og byggesøknad samtidig, slik at saksbehandlerne er orientert og kan samordne seg. Det er et viktig prinsipp at utslippstillatelsen etter forurensningsforskriften skal være gitt før byggesaken behandles, jmfør [plan- og bygningslovens § 21-2](#) om søknad om tillatelse. .

Andre myndigheter - folkehelse , kulturminner, forurenset grunn

Kommunen bør vurdere om det er noen helsemessige konflikter under behandling av utslippssøknaden, for så å ta kontakt med involverte helsemyndigheter. Det er viktig å sørge for at alle berørte parter er varslet og vurdere innkomne merknader før søknaden sendes videre til helsemyndighetene.

Tilsvarende rutiner som ovenfor vil også gjelde annet aktuelt relevant regelverk, for eksempel på kulturminner.

Husk også å avklare om det er registrert [forurenset grunn](#) på lokaliteten. Se [Miljøkommunes veiledning om forurenset grunn](#).

Du finner mer veiledning under [Behandle søknad om utslippstillatelse og byggetillatelse samtidig.på Miljøkommune](#)

4. Er søknaden innenfor forskriftens virkeområde?

Når kommunen har mottatt en søknad om utslippstillatelse etter [forurensningsforskriften kapittel 13](#) om krav til utslipp av [kommunalt avløpsvann](#) fra mindre tettbebyggelser, må kommunen først og fremst avklare hvorvidt søknaden faller innenfor:

- avløpskapittelets virkeområde i [§ 13-1](#)
- eller om den skal behandles etter [kapittel 12](#) om krav til utslipp av [sanitært avløpsvann](#) fra bolighus, hytter og lignende
-

Den samlede utslippsmengden fra tettbebyggelsen vil avgjøre om kommunen eller Fylkesmannen er myndighet, og hvilket kapittel i forskriften som skal benyttes. Fylkesmannen er myndighet når det gjelder søknad om utslipp av kommunalt [avløpsvann](#) fra større tettbebyggelser etter [kapittel 14](#). Søknaden hører innenfor [kapittel 13 i forurensningsforskriften](#), dersom:

- utslippet er større eller lik 50 pe i tettbebyggelser med samlet utslipp mindre enn 2000 pe til ferskvann eller elvemunning
- eller utslipp mindre enn 10 000 pe til sjø.

Utslipp under 50 pe reguleres av kapittel 12 i forurensningsforskriften om krav til utslipp av sanitært avløpsvann fra bolighus, hytter og lignende. Større utslipp reguleres av kapittel 14 om krav til utslipp av kommunalt avløpsvann fra større tettbebyggelser. Kommunen kan gi tillatelse til anlegg mindre enn 50 pe innenfor tettbebygde områder.

5. Er søknaden fullstendig med alle vedlegg?

Etter at kommunen har avklart at søknaden er innenfor virkeområdet til forurensningsforskriften kapittel 13, må kommunen undersøke hvorvidt søknaden er fullstendig.

Er søknaden fullstendig eller ufullstendig?

Hvis søknaden mangler noen av opplysningene som kreves i § 13-4 - søknad om tillatelse, er søknaden **ufullstendig**. Da er det viktig at kommunen tar kontakt med søker så raskt som mulig, slik at ikke søker feilaktig regner med å ha fått tillatelse etter seks uker. Kommunen bør opplyse søker om at søknaden er ufullstendig så raskt som mulig og senest innen seks uker og forklare hvilke opplysninger som mangler.

En søknad regnes som **fullstendig** når den inneholder alle opplysninger som kreves etter § 13-4 i forurensningsforskriften om søknad om tillatelse. Hvis kommunen har mottatt en fullstendig søknad, men likevel ønsker flere opplysninger for å behandle søknaden, må kommunen opplyse søker skriftlig om dette innen seks uker.

Det er opp til kommunen å vurdere hvor mye informasjon de trenger fra søker for å kunne behandle søknaden. Men husk å overholde fristene for å be om ytterligere opplysninger, så ikke søker feilaktig tror at tillatelse er gitt, jamfør § 13-5 i forurensningsforskriften om behandling av søknad og forvaltningsloven § 11 om veiledningsplikt.

Først når søknaden er fullstendig begynner saksbehandlingsfristen på seks uker å løpe, se § 13-5 i forurensningsforskriften om behandling av søknad.

Kommunen må gi veiledning

Kommunens alminnelige veiledningsplikt følger av forvaltningsloven § 11 om veiledningsplikt. Den som søker om utslipp må få konkret veiledning ved forespørsel. Under veiledningsplikten har også kommunen en selvstendig plikt til å veilede private søkere etter behov. Kommunen må opplyse om hvilke regler som gjelder for at avløpsanlegget skal være i tråd med kravene i forskriften.

6. Oppfylles standardkravene?

Når kommunen har avgjort at søknaden er fullstendig og ikke trenger flere opplysninger, må kommunen vurdere om søknaden er i overensstemmelse med standardkravene i forurensningsforskriften kapittel 13 -6 om avløpsnett og § 13-10 til 13-16 om:

- lukt
- utforming og drift av rensesanlegg
- prøvetaking
- alternativ til prøvetaking
- analyse
- vurdering av analyseresultater
- rapportering.

Kommunen må også slå fast om søknaden er innenfor § 13-7 eller § 13-8, altså om utslippet er til et følsomt, normalt eller mindre følsomt område.

Dersom søknaden er i **tråd med standardkravene**, gjelder den absolutte saksbehandlingsfristen på seks uker fra søknaden er mottatt.

Hvis søknaden derimot ikke oppfyller standardkravene, gjelder ikke seksukersfristen, se § 13-5 i forurensningsforskriften om behandling av søknad. Søknaden skal likevel behandles så raskt som mulig etter fristene og bestemmelsene i forvaltningsloven § 11a) om saksbehandlingstid og foreløpig svar.

Dersom søknaden ikke kan behandles innen ytterligere en måned, må kommunen gi foreløpig svar på hvorfor søknaden ikke kan behandles tidligere, jamfør forvaltningslovens § 11 a tredje ledd. Så langt det lar seg gjøre bør også kommunen opplyse om når den kan ventes behandlet.

Det er altså bare fullstendige søknader som oppfyller standardkravene om utslippstillatelser etter kapittel 13 i forurensningsforskriften som automatisk blir innvilget etter seks uker.

Unntak fra seksukersfristen ved særlige forhold

Hvis en søknad om utslipp etter forurensningsforskriften kapittel 13 er fullstendig og oppfyller standardkravene, kan kommunen likevel bestemme at saken ikke kan behandles innen seks uker. Dette gjelder bare hvis fristen på seks uker ikke allerede har gått ut, og det er særlige forhold som tilsier at det er nødvendig. Dette er forankret i § 13-5 annet ledd om behandling av søknad. Et eksempel på særlige forhold er brukerkonflikter som gjør at det ikke vil være mulig å behandle søknaden innen fristen fordi kommunen er avhengig av å hente inn mer opplysninger og få gjort avklaringer i saken. Så langt det lar seg gjøre bør også kommunen opplyse om når den kan ventes behandlet.

7. Kommunens vurdering av søknaden

Utgangspunktet for å vurdere om utslippstillatelse skal gis, er omsøkt utslippsmengde og om kommunen skal stille krav ut over standardkravene i forurensningsforskriften. De standardiserte kravene for utslipp av kommunalt avløpsvann er blant annet tilpasset krav i EUs avløpsdirektiv og målsettinger i Nordsjødeklarasjonene, herunder Bergensdeklarasjonen.

Er standardkravene i forurensningsforskriften tilstrekkelig

Forurensningsforskriften kapittel 13, har standardkrav for utslippstillatelser. Når en søknad kommer inn, må kommunen vurdere om standardkravene er tilstrekkelige, eller om det er behov for mer omfattende rensing. Potensialet for skade er avhengig av utslippets type, størrelse og resipientforhold. Kommunen må også ta andre forurensningskilder til resipienten med i betraktning. Sentrale kilder kan være landbruksforurensning, næringsmiddelindustri og andre avløpsutslipp.

Kommunen kan be om ytterligere opplysninger og undersøkelser for å behandle søknader. Kommunens hjemmel til å be om dette er [§ 12 i forurensningsloven om innhold av søknad](#).

Krav som fraviker fra standardkravene

I behandlingen av søknaden etter [§ 13-5](#), kan kommunen fastsette krav som fraviker fra standardkravene i [forurensningsforskriften §13-6 til 13-16](#) om:

- [avløpsnett](#)
- utslipp til følsomt og normalt område
- utslipp til [mindre følsomt område](#)
- utslippssted
- lukt
- utforming og drift av renseanlegg
- prøvetaking
- alternativ til prøvetaking
- analyse
- vurdering av analyseresultater
- rapportering

Kommunen kan fastsette andre krav til utslippssted, -anordning, og -dyp, eller nekte etablering av utslipp etter § 13-5 annet ledd.

Supplerende eller strengere krav er først og fremst aktuelt å vurdere der det foreligger protester, eller hvor vannforekomsten er særlig sårbar for utslipp. Avgjørelsen av saker der det foreligger protester skal begrunnes. Se [forvaltningsloven § 24](#) første og andre ledd, om når enkeltvedtak skal grunngis. Kommunen kan nekte etablering av nye eller økte utslipp grunnet særlige hensyn til miljø eller brukerinteresser.

Oppfylles målsettingene i vannforskriften og naturmangfoldloven?

Vannforskriften

I sammenheng med tillatelser etter forurensningsforskriften, vil de vurderingene kommunen gjør av resipienten gi svar på om tiltaket vil kunne medføre en forringelse av kvaliteten på vannforekomsten det skal slippes ut i. Har kommunen gjort vurderingene vi viser til i veiledningen her, vil vernet om resipienten stort sett være bra nok i henhold til vannforskriften. Kommunen må likevel huske på at de ikke uten videre kan tillate utslipp som fører til forverring av tilstandsklassen resipienten har.

Målene for tiltaksklassene i en [resipient](#) angis i Vannforskriftens

- [§ 4](#) om miljømål for overflatevann
- [§ 5](#) om miljømål for kunstige og sterkt modifiserte vannforekomster
- [§ 6](#) om miljømål for grunnvann

Tiltak som fører til at målene i § 4 til § 6 ikke nås, kan bare tillates dersom vilkårene i [§ 12](#), om ny aktivitet eller nye inngrep, er tilstede. For mer informasjon om vannforskriften, se [Vannportalen](#).

Oppfylles kravene i Naturmangfoldloven?

[Naturmangfoldloven § 7](#) om prinsipper for offentlig beslutningstaking i §§ 8 til 12, forplikter kommunen til å legge følgende paragrafer til grunn når de tar beslutninger:

- [§ 8](#) om kunnskapsgrunnlaget
- [§ 9](#) om føre-var-prinsippet
- [§ 10](#) om økosystemtilnærming og samlet belastning
- [§ 11](#) om kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av [tiltakshaver](#)
- [§ 12](#) om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder ligger til grunn

Kommunens vurderinger av om anlegget og utslippstillatelsen kan føre til forringelse av naturmangfoldet i området skal være tydelige i vedtaket om utslippstillatelse:

- Blir den samlede belastningen fra anlegg i området for stor?
- Er det spesielt sårbare arter i området, gytebekker, viktige [habitater](#), naturreservat eller liknende?

Dette er forankret i [forurensningsforskriften § 12-5](#) om behandling av søknad. [Kartet på Miljøstatus](#), [Naturbase](#), eller [Artskart](#) kan være nyttig for å finne slik informasjon.

Vurderinger av brukerkonflikter?

Det kan være ulike interesser og brukere knyttet til resipienten. Kommunen bør derfor ha brukerinteressene for området klart for seg før en eventuell utslippstillatelse gis. I noen tilfeller vil ulike interesser utelukke andre fordi vannforekomsten påvirkes med hensyn til vann- og naturkvalitet, tilgjengelighet og tilrettelegging. Eksempler kan være drikkevannsuttak, badeplass, småbåthavn, fiskeplass eller vernet område. Husk også å undersøke om det er registrert [forurenset grunn](#) på lokaliteten, se [Grunnforurensningsdatabasen](#).

Brukerinteresser er ofte kjent gjennom arealplanleggingen etter plan- og bygningsloven. Forhåndsvarslingen av en søknad vil også kunne avdekke mulige brukerinteresser.

Dersom resipienten er felles for flere kommuner, kan det være brukerinteresser i en nabokommune. Det kan komme uttalelser som tilsier at det er behov for ekstra undersøkelser før søknaden kan avgjøres.

Vurderinger av resipienten

Det er søknaden som i utgangspunktet skal inneholde den informasjonen kommunen trenger for å ta stilling til om resipienten tåler utslippet.

[Forurensningsforskriften § 13-7](#) om utslipp til følsomt og normalt område og [§ 13-8](#) om utslipp til mindre følsomt område, gir ulike krav til resipienter til områder som er følsomme og normale enn til utslipp til [mindre følsomme områder](#). [Vedlegg 1 til kapittel 11 i forurensningsforskriften punkt 1.2, om områdeinndeling](#), angir følsomhet til resipienter i Norge for å bestemme om det er [§ 13-7](#) eller [§ 13-8](#) som gjelder.

Resipientvurderinger

Hva vil skje ved utslippspunktet?

Et utslipp kan forårsake begroing, bakterieforurensning, oksygenmangel ved høy organisk nedbrytning, luktproblemer, forsøpling eller nedslamming lokalt ved utslippspunktet i bekken, innsjøen eller sjøen. Kommunen bør vurdere hvorvidt dette er problematisk for området.

En helhetlig resipientvurdering er viktig når kommunen skal vurdere søknad om utslipp fra [tettbebyggelse etter forurensningsforskriften § 13-7 og § 13-8](#).

Tåler resipienten utslippet?

Resipienten som helhet kan være en elv, innsjø eller bukt. Hva resipienten tåler av nye tilførsler er avhengig av andre eksisterende belastninger, bakgrunns avrenning og vannutskiftning. I mange tilfeller er ikke resipienten vann, men jord. Da må det vurderes om infiltrasjonsforholdene på stedet er egnet for rensning og at drikkevannskilder og grunnvann blir tilstrekkelig vernet fra utslippet.

Resipientens innhold av tarmbakterier kan sette begrensninger for bruken. Vi anbefaler derfor å kartlegge brukerinteresser i resipienten, for eksempel drikkevann, [jordvanning](#), bading, annen rekreasjon og fiske.

Er rensegraden dokumentert?

Krav til rensegrad er beskrevet i [§§13-7 og 13-8](#) og skal dokumenteres etter [§§13-12 til §§13-16](#). For infiltrasjonsanlegg, er en nøytral fagkyndig en som har fagutdanning innen geohydrologi. Andre anlegg skal dimensjoneres og utformes av fagkyndig, det vil si en person som har relevant utdanning og erfaring.

Kommunen må ha kompetanse til å kunne vurdere dokumentasjonen de får inn. Dersom det skulle oppstå forurensning til tross for at rensegraden er dokumentert, er det likevel normalt [anleggseier](#) som er den [ansvarlige](#). Et samarbeid mellom [anleggseier](#) og de som driver tilsyn med anleggene kan være hensiktsmessig for å vurdere hvor godt anlegget fungerer.

8. Vedtak og underretning

Skriftlig vedtak

Kommunen bør fatte skriftlig vedtak før saksbehandlingsfristen løper ut, jamfør [forvaltningslovens § 23](#) om formene for enkeltvedtak. Dette bør være en regel også i tilfeller der seksukersfristen gjelder.

Ettersom søker skal varsle parter og andre interesser i saken allerede før kommunen mottar søknad om utslipp, trenger ikke kommunen forhåndsvarsle vedtaket.

Vedtaket behøver ikke være langt og komplisert, men skal, jamfør [forvaltningslovens § 25](#) om begrunnelsens innhold:

- forklare hva vedtaket er
- vise tydelig hvilke vilkår som gjelder
- vise til reglene vedtaket bygger på
- gi oversikt over faktiske forhold vedtaket bygger på
- redegjøre for de forholdene som er avgjørende for vedtaket:
 - Hvilke forventninger har kommunen til søkeren?
 - Hvilke målsetninger har kommunen for resipienten?
 - Finnes det lokale forskrifter søker bør være kjent med?
 - Hva er kunnskapsgrunnlaget og vurderingene etter naturmangfoldloven?
- gi opplysninger om klageadgang, klagefrist, klageinstans
- gi opplysninger om hvordan man kan klage
- gi opplysninger om retten til å se saksdokumenter
- gi opplysning om adgang til å be om utsatt ikrafttredelse, som innebærer at et vedtak ikke gjelder før klagebehandlingen av det er ferdig

Se også [Miljøkommunes veiledning i å fatte vedtak](#) og om [naturmangfoldloven i saksbehandlingen](#).

Mal for vedtak: *Tillatelse til utslipp etter kapittel 13 i forurensningsforskriften* [word](#) / [open office](#).

Ikke-skriftlig vedtak

Dersom kommunen ikke foretar seg noe innen seks uker etter at fullstendig søknad i tråd med standardkravene er mottatt, og det ikke er kommet inn protester, regnes tillatelse som gitt. Denne tillatelsen vil regnes som et enkeltvedtak som kan påklages, selv om det ikke finnes et skriftlig vedtak.

I tilfeller hvor kommunen ikke har fattet et skriftlig vedtak, må kommunen uansett gi partene og berørte organer skriftlig orientering om kommunens beslutning i saken så snart som mulig. Spesielt er det viktig å informere de som har gitt uttalelse. Underretningen skal informere om kommunens vedtak, klageadgang, klagefrist, klageinstans, fremgangsmåte ved klage, samt retten til å se sakens dokumenter. I tilfeller hvor flere har avgitt felles uttalelse, kan én representant for disse orienteres.

- [Mal for underretning om vedtak til kapittel 13-søknad - word](#)
- [Mal for underretning om vedtak til kapittel 13-søknad - office](#)

Klagefrist

[Forvaltningslovens § 29](#) gir regler for klagefrist. Klagefrist for enkeltvedtak er normalt tre uker fra vedtaket er underrettet.

Klagefrist i 6-ukerssaker:

Selv om kommunen ikke har sendt ut et vedtak om tillatelse etter at fristen på seks uker fra kommunen har mottatt fullstendig søknad har løpt ut, regnes kommunens avgjørelse som et enkeltvedtak som kan påklages, se [forurensningsforskriften § 13-5](#) om behandling av søknad. Klagefristen løper fra den datoen fristen på seks uker går ut.

Klagefrist ved vedtak med dato

Når kommunen ikke gjør et skriftlig vedtak om tillatelse, kan det være vanskelig for omverdenen å få kjennskap til vedtaket og klagefristen. Det er derfor viktig at kommunen snarest mulig underretter parter og berørte organer om at kommunen har vedtatt å gi tillatelse. En kunngjøring kan eventuelt benyttes.

9. Saksbehandlingsgebyr

Kommunen kan kreve inn saksbehandlingsgebyr dersom kommunen har vedtatt [forskrift](#) om saksbehandlingsgebyr. Kommunens hjemmel til å vedta en slik forskrift følger av [forurensningsforskriftens § 11-4](#) om kommunale saksbehandlings- og kontrollgebyrer.

Har kommunen en slik forskrift, bør søker så tidlig som mulig få informasjon om at behandlingen av søknaden er gebyrpliktig, og om hvilken gebyrsats søker kan regne med å få krav om. Dette er i tråd med [forvaltningsloven § 11](#) om veiledningsplikt.

10. Avslutt saken. Sjekkliste for behandling av kapittel 13-søknad

1. Er kommunen myndighet?
2. Hvilket kapittel i forurensningsforskriften gjelder?
3. Er søknaden fullstendig, med alle vedlegg?
4. Har søker varslet berørte parter?
5. Oppfylles standardkravene?
6. Hvilken følsomhet har resipienten?
7. Kan utslippet aksepteres?
8. Skriftlig vedtak
9. Har kommunen opplyst om klagemuligheter og klagefrist?
10. Har kommunen krevd inn saksbehandlingsgebyr? Gjelder bare dersom kommunen har vedtatt [forskrift](#) om saksbehandlingsgebyr.

Sist revidert: 10.10.2017

av: Miljødirektoratet

Hjelp oss å bli bedre!

Skriv din kommentar her

navn

e-post

FEIL for eieren av nettstedet:
Ugyldig domene for
nettstedsnøkkelen

reCAPTCHA
Personvern - Villkår

Send

Tilbakemelding om feil, mangler og innhold du savner hjelper oss til å forbedre Miljøkommune.no. Din tilbakemelding sendes til nettredaktøren, og publiseres ikke på sidene. Det er frivillig å skrive inn navn og e-post.

Verktøy

[Ordforklaringer](#)

[Kart og databaser](#)

[Lenker](#)

Innhold

1. [Søknad - søkers ansvar](#)
2. [Ansvarsfordeling i kommunen](#)
3. [Samordning av saksbehandlingen](#)
4. [Er søknaden innenfor forskriftens virkeområde?](#)
5. [Er søknaden fullstendig med alle vedlegg?](#)
6. [Oppfylles standardkravene?](#)
7. [Kommunens vurdering av søknaden](#)
8. [Vedtak og underretning](#)
9. [Saksbehandlingsgebyr](#)
10. [Avslutt saken. Sjekkliste for behandling av kapittel 13-søknad](#)

Miljødirektoratet eier nettstedet, og drifter det i samarbeid med Riksantikvaren og Statens strålevern.

I tillegg bidrar: Klima- og miljødepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Direktoratet for byggkvalitet, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, Landbruksdirektoratet, Mattilsynet, Veterinærinstituttet, Norges vassdrags- og energidirektorat, Statens vegvesen, Vegdirektoratet, Norsk folkehelseinstitutt, Norsk Vann og Enova.
